

Sygn. akt VIII Ka 724/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Agnieszka Malewska

w obecności prokuratora Haliny Dyszlatys, po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. sprawy M. J. (1) oskarżonego o czyn z art. 178a§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2013 r. (sygn. akt III K 321/13):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

1. na mocy art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
2. na mocy art. 63§2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lutego 2012 r. do dnia 21 lutego 2013 r.

II. W pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. J. (1) został oskarżony to, że w dniu 21 lutego 2012 r. w (...)rejonu (...)na ul. (...), prowadził pojazd marki (...)nr rej. (...)będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,27 mg/dm³, 0,32 mg/dm³ i 0,29 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a §1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013 r w sprawie o sygn. akt III K 321/13 oskarżonego M. J. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a§1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

Powyższy wyrok, na podstawie art. 425§1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego M. J. (2), zaskarżył prokurator. Na podstawie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437§1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił mu obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 42§2 k.k. poprzez nie wskazanie go jako podstawy obligatoryjnego orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego M. J. (1) na podstawie art. 42§2 k.k. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku oraz utrzymanie w mocy wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Ma rację rzecznik oskarżenia zarzucając Sądowi I instancji obrazę art. 42§2 k.k. poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd I instancji podnosząc, że w/w środek karny został orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 marca 2012 r. (sygn. akt. III K 267/12) warunkowo umarzającym postępowanie karne (k. 31) oraz, że został on wykonany, stracił z pola widzenia to, iż wyrok ten de facto nie istnieje. Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. podjął bowiem postępowanie karne (k. 60). W tej sytuacji, postanowienie o warunkowym umorzeniu postępowania traci moc i sprawa toczy się od nowa na zasadach ogólnych (vide art. 551 k.p.k.).

Dlatego należało orzec, jak w pkt. I ppkt 1 sentencji niniejszego wyroku.

Logiczną konsekwencją w/w rozstrzygnięcia jest zaliczenie na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy. Jak wynika z informacji Starosty Białostockiego (k. 41) w/w środek został „odbyty” w okresie od dnia 21 lutego 2012 r. do dnia 21 lutego 2013 r.

Dlatego należało orzec, jak w pkt. I ppkt 2 sentencji niniejszego wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku (zgodnie z treścią art. 447§2 k.p.k., apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych), w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. – ze względów słusznościowych – albowiem postępowanie drugoinstancyjne było wynikiem ewidentnego błędu o charakterze formalnym popełnionego przez Sąd I instancji.